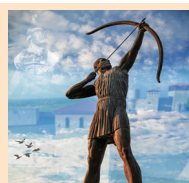

Красиво ВЕТРИНО

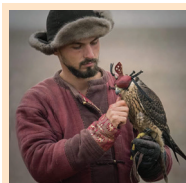

● Брой 33 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 08.03.2023 г.

ВРЕМЕ Е ДА СИ
ВЪРНЕМ РОДИНАТА

страница 1,4,5

Международно със-
тезание със соколи
„НЕБЕСНИ БОЙЦИ“

страница 8

БЪЛГАРИЯ –
моето късче щастие

страница 9,10

Библиотека:
„ВЕЛИКИТЕ ЦАРЕ
на ТРАКИЯ“

страница 16

БЪЛГАРИЯ ЩЕ Я ИМА!

Трети март е празник на свободата. Той събужда и поддържа живи изконни ценности и висши добродетели като признателност и благодарност у нашия народ. Трети март е празник,

който в последните години се радва на все повече и все по-интензивни усилия да бъде обезличен и умъртвен.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

Време е да си върнем РОДИНАТА

От много години в България има дефицит на можещи и силни личности, които да са с българско самосъзнание и да изпълняват ролята на водачи за нашия народ. Да имаш българско самосъзнание, означава да познаваш своята история и култура, да ги уважаваш и да се гордееш с тях, да ги развиваш и прославяш, да помагаш и на другите около теб

да ги опознават, пазят и развиват. Силните и можещите използват своите способности, за да помогнат на целия народ да се придвижи напред. Те правят Родината по-добра, като създават среда, която подпомага търсещите развитие и възможности.

продължава на страница 4

БЪЛГАРИЯ ЩЕ Я ИМА!

продължава от стр. 1

Трети март е празник на свободата. Той събужда и поддържа живи изконни ценности и висши добродетели като признателност и благодарност у нашия народ. Трети март е празник, който в последните години се радва на все повече и все по-интензивни усилия да бъде обезличен и умъртвен. Основната причина за това е, че той не пасва на актуалната към момента политика на изличаване на националната ни идентичност, защото създава емоционално, културно и историческо пространство, в което оцелява българската историческа памет. Днес е категорично ясно, че политическият елит у нас не служи на интересите на България – той заработва своето лично и частно бъдеще при чужди работодатели, за които България е само територия. В Европа и в света понятието Човек целенасочено се развива, всички котви, които го придържат към смислен и пълноценен живот, като пол, религия, морални ценности, семейство, приемственост, национална идентичност и национална гордост, са атакувани, принизявани и отричани. Днес ни се внушава, че е срамно и неправилно да бъдеш и да вярваш в това, което са били и в което са вярвали и умирали дедите ни. Днес искат от нас да не помним историята си, като с това се опитват да отрежат корена ни и нашата памет. Но колкото и да ги отричат, именно историческата памет и моралните устои правят от човека Човек. Политическото говорене против тях отдавна звучи абсурдно на българина, защото противоречи на

здравите му разбирания за живота и отрича основните морални ценности, благодарение на които сме устояли през вековете, бидейки най-старата държава в Европа и една от най-старите цивилизации в света.

Колкото и да изопачават историята, колкото и да я огъват, за да бъде някому изгодна – българската държава получава нов шанс да съществува благодарение на Русия. Наричайте това както си искате, но този исторически шанс заслужава вечната признателност на българите, защото по това време, като изключим Русия, българите нямат нито един поддръжник сред Великите сили – Франция, Германия и Англия въоръжават турската армия и директно финансират бойните действия, с което създават условия да се увековечи робското ни положение.

Каквито и интереси да е имала Руската империя по това време на Балканския полуостров – слава Богу в този исторически момент те са съвпадали с нашите национални интереси – това е било необходимото и достатъчно условие – останалото е пролята кръв и планини от храброст за правото днес да имаме държава и да се зовем българи. Нашият исторически път след Освобождението заслужава правдива и трезва оценка, както и поемане на собствена отговорност. Пролятата кръв заслужава уважението ни. Без действията на Русия тогава нямаше да я има българската държава. Днес е модерно да се говори за Русия с езика на омразата, но нека за момент си представим, че днес можеше да сме някой вилает в Турската република. И нека не стигаме дъното на политическото угодничество, твърдейки,

че нашите освободители били украинци начело с украинския владетел Николай Втори.

**БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД НЕ
ЗАСЛУЖАВА ПОДОБНО
УНИЖЕНИЕ!
МНОГО СМЕ ГУБИЛИ, НО
ЧЕСТТА СИ – НИКОГА!**

Затова не бива да оставяме безродници, които измерват света с финикийски знаци и са способни да мислят само в единствено число, да петнят националното ни достойнство. Слава Богу не това е съхранило българската държавност и култура. Признателността не е капан за националното ни самочувствие, така както благодарността не омаловажава усилията и не обезсмисля постиженията. Признателността и благодарността са добродетели, които българите носим в кръвта си. Те са част от достойнството ни на древен народ, за което сме били уважавани от приятели и врагове. Това се отнася както за обикновения човек, така и за държавата. Предателите и неблагодарниците нямат чест и следователно – достойнство. Ето защо единственото, на което могат да се надяват, е да получат презрението на приятелите, враговете и историята.

Този срам българинът няма по челото си! И не тази история пишем днес с делата си!

продължава на страница 3

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

БЪЛГАРИЯ ЩЕ Я ИМА!

продължава от стр. 2

3 МАРТ В ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

**КОЛКОТО ПОВЕЧЕ СЕ ОПИТВАТ
ДА НИ РАЗЕДИНЯТ,
ТОЛКОВА ПОВЕЧЕ СЕ
ОБЕДИНЯВАМЕ, КОЛКОТО ПО-
ВЕЧЕ СЕ ОПИТВАТ ДА
ПРИНИЗЯВАТ БЪЛГАРИТЕ,
ТОЛКОВА ПОВЕЧЕ СЕ
ИЗВИСЯВА ДУХЪТ БЪЛГАРСКИ.**

Националният празник на 3 март тази година събра българи и техните семейства на красив и вълнуващ празник на духа. Няма по-подходящо място от Исторически парк да бъдеш на този ден! Дори Природата притихна и слънце огря българската земя, а прогнозата за дъжд отстъпи място на един кристално ясен

слънчев ден, в който цветовете бяха по-ярки, а усмивките – по-широки.

Празникът започна с вдъхновяващите думи на изпълнителния директор на Исторически парк Ивелин Михайлов. Зарядът от неговото слово вдигна вибрацията на публиката и даде старт на празничната програма, която продължи до късно следобед. Тази година празничният ден беше планиран различно, с добра подготовка и организация, като програмата беше обявена предварително, а между отделните ѝ части посетителите имаха време за много и различни атракции – да поизядат кон, да стрелят със средновековен лък, да наблюдават демонстрация със соколи, да се снимат с войните възстановчици, да се разходят, да отпочинат или да опитат уникални ястия и напитки по оригинални древни рецепти единствено в Исторически парк. Най-щастливи бяха децата и младежите – те участваха лично и помагаша в демонстрациите на древно тракийско оръжие, доспехи и

ритуали на тракийските царе. Трудно е да се опишат грейналите очи на децата, когато се събраха за снимка с бойните соколи, чието обучение е древно изкуство по нашите земи. Това, както ездата и общуването с коня, стрелянето с лък остават в съзнанието и докато снимките напомнят, преживяването остава завинаги. Този най-празничен ден – Трети март, положи много силно начало на сезона, като постави рекорд по посещаемост не само на парка, но и на всички атракции в него – активност, сравнима с фестивален ден от богатия летен календар. Много млади семейства заедно с децата си избраха на този ден именно Исторически парк – този дом на българския дух. Опашката за обиколка на парка с екскурзовод се простираше от касите до входа на парка, като след края на обиколките посетителите идваха да благодарят. Хората бяха с приповдигнат дух, което личеше във въпросите, които задаваха, искаха да знаят, да научат, да запомнят. Екскурзоводите бяха затрупани с въпроси и с удоволствие

споделяха, че не са имали толкова наситен и удовлетворяващ ден, разчетен до минута. Впечатляващо много млади семейства с децата си бяха за първи път в Исторически парк, като споделиха за красотата на това място и големия смисъл, вложен тук. Всички разказваха как ще доведат през лятото роднините си, които живеят и работят в чужбина. Празничното настроение можеше да се види заедно с красотата на това място, събрало множество наслади за всички сетива. Денят не стигна за всичко, което може да се преживее тук, и много хора дойдоха и на другия ден, за да почувстват отново красотата и заряда на това място.

Днес на нас, българите, има нужда да ни се напомни, че сме потомци на древен народ и държавност, които сме съхранили, защото сме стъпили на здрава морална твърд, от която не можем да отстъпим и сме длъжни да опазим. От това произтичат достойнство, чест и стари добродетели, които текат във вените ни и греят в сърцата ни. Те ще ни съхранят като човеци, като народ, като държава.

**НА ТРЕТИ МАРТ
МЛАДОСТТА ПРИВЕТСТВА
ИСТОРИЯТА,
КРАСОТАТА И ВЕЛИЧИЕТО В
ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК, ЗА ДА
ПРАЗНУВАТ СВОБОДАТА.**

БЪЛГАРИЯ ЩЕ Я ИМА!

Родолубец Храбър

Време е да си върнем РОДИНАТА

продължава от стр. 1

От много години в България има дефицит на можещи и силни личности, които да са с българско самосъзнание и да изпълняват ролята на водачи за нашия народ. Да имаш българско самосъзнание, означава да познаваш своята история и култура, да ги уважаваши и да се гордееши с тях, да ги развиваш и прославяш, да помагаш и на другите около теб да ги опознават, пазят и развиват. Силните и можещите използват своите способности, за да помогнат на целия народ да се придвижи напред. Те правят Родината по-добра, като създават среда, която подпомага търсещите развитие и възможности. Такива хора се стремят да спечелят извън страната си, но да инвестират и оставят спечеленото тук. Те жадуват България да стане толкова привлекателна, че всеки чужденец да иска да я посети и да ѝ се възхити. Осъзнават, че раждайки се българи, те си остават българи завинаги и единственият начин да бъдат уважавани в света е като успеят да направят страната

си прекрасна, а българите – можещи и силни. Тогава и чужденците ще гледат с друго око на нас, защото всеки уважава можещите хора, а най-големият показател за техните умения са нещата, които правят в собствената си страна. Това е причината, когато ходим в чужбина, да се възхищаваме на държавите, които имат изключителни сгради и богатства, домъкнати от целия свят и оставени в собствената им страна да я красят и прославят. Великобритания е нагледен пример за това как дълги години те вземат всички ценни неща от колониите си и ги примъкват на Острова, за да могат да го направят по-красив и впечатляващ. Много е важно да го осъзнаем това. Не продават ценните неща от вкъщи, за да харчат парите в чужбина, а правят точно обратното. Всичко припечелено и даже откраднато носят вкъщи и правят така, че другите народи да им се възхищават

и да имат желание да им служат и да допринасят тяхната страна и население да живеят по-добре и да имат по-голямо самочувствие.

Каква е ситуацията в нашата страна?

След 1989 г. тези, които бяха ръководители до този момент, се договориха със САЩ да продадат България, за да може техните деца да отидат да учат в чужбина, да си купят скъпи имоти там и така да бъдат нещо повече от останалите обикновени българи. Истината е, че през времето на комунизма бяха изградени много предприятия и имаше работеща индустрия. Вместо да се надгради постигнатото и на тази основа да направим страната си още по-добро място за живеене, където липсващите свобода и развитие да се добавят към вече изграденото, нашите елити предпочетоха

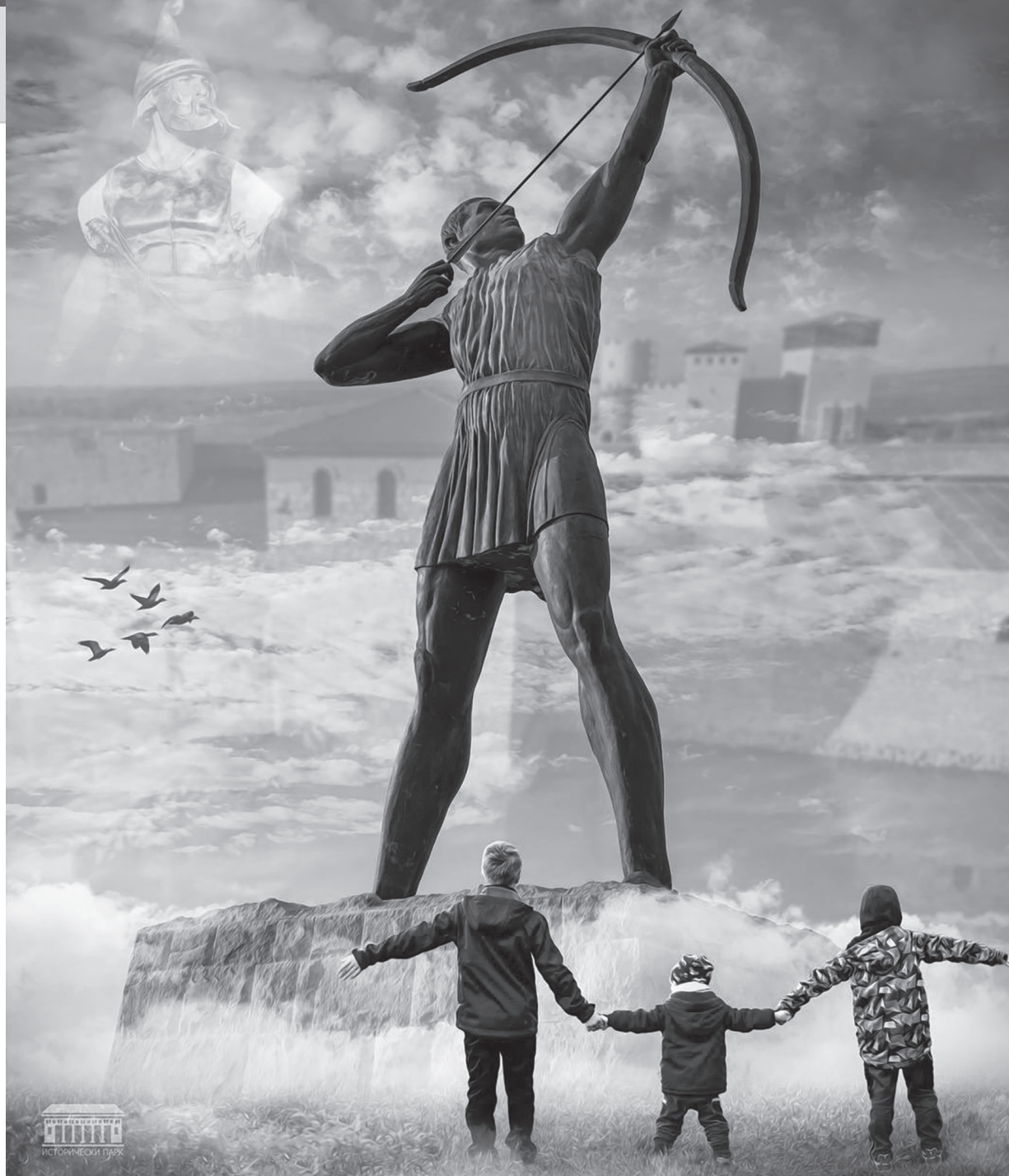
да продадат националния интерес за сметка на личната облага. Те унищожиха промишлеността, която можеше да ни остави независими (защото така им беше наредено), придобиха без пари останалите индустриални предприятия, които не бяха конкурентоспособни, взеха всички концесии и имоти, свързани с туризма. Спечелените от това пари започнаха да харчат в чужбина за себе си и своите деца, придобиха имоти там, плащаха и плащат скъпи обучения и екскурзии. Всичко, което бяха изкарвали и продължаваха да изкарват от България, те харчеха в чужбина и строяха сгради с чужда архитектура, обзавеждаха ги с чужди мебели и стилистика, защото се възхищаваха и искаха да подражават на хората, на които се бяха подчинили. Това ги направи имитатори, а не ръководители. С всичките си харчове и послушание те разчитаха, че един ден ще

станат равни, но уви, те винаги ще бъдат хора втора ръка. Хора, които служат само на интересите на тези, които управляват и подреждат собствените си държави. Абсолютно същите са като богатшите от африканските държави, които тънат в разкош и в същото време разрушават природата на собствената си държава, населението им е необразовано, без самочувствие и без бъдеще. Съвременните ни аристократи са точно такъв тип хора – изнасящи, а не създаващи. Същата ситуация се наблюдава във всички държави от Източна Европа. Това беше причината и Русия да стане една посредствена държава, която има ресурсите и военното наследство от СССР, но няма нищо сътворено в съвременното. Там по същия начин имаше разграбване на създаденото богатство, като руските олигарси си купуваха скъпи яхти, футболни отбори, луксозни имоти, но също винаги си оставаха второ качество хора за западниците. Будеха присмех и подигравки, а не уважение, което си мислеха, че ще получат.

За хората на Запад и ние, и руснаците изглеждаме като цигански барони, които живеят в лъскави, кичозни палати, но са с ниска интелигентност, ниска култура и са обградени от цигания и мръсотия.

Последната реч на руския президент Владимир Путин беше насочена именно към тях. В нея той каза, че хората, които са взели пари от държавата и са ги харчили в чужбина, а не са мислили за народа си, нямат вече бъдеще в Русия. Ясно заяви, че курсът на страната е да се изгради нов елит, който да мисли за държавата като за своя и да милее за народа си. Печалбите, които се изкарват оттам, да се инвестират само в държавата и така всички да живеят в една просперираща и красива страна, като това ще предизвика истинско уважение от другите народи към тях.

продължава на страница 5

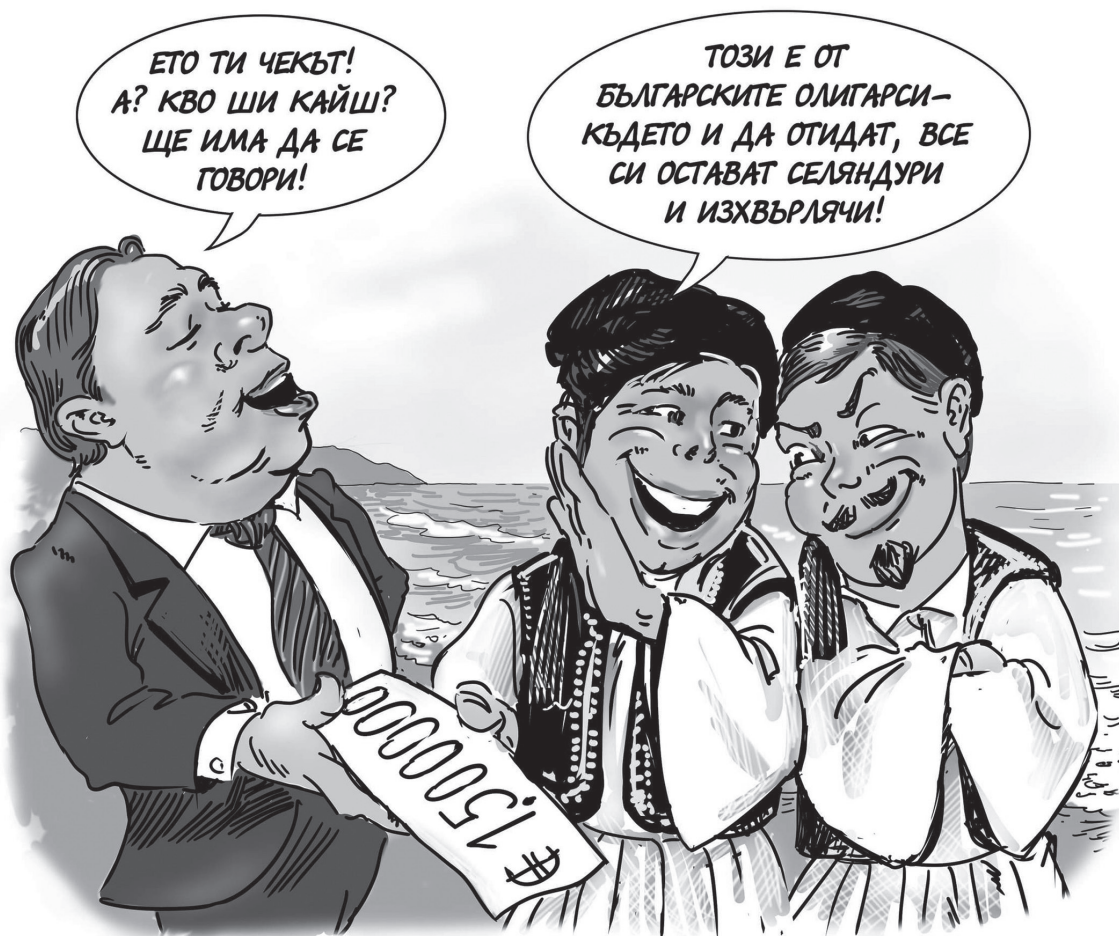

Време е да си върнем РОДИНАТА

продължава от стр. 4

Това изявление беше много вярно и наистина е време нещата да се променят. Доколко е рекламна кампания, или е действително желание и действие – не мога да кажа, но за нас не това е важно. За нас е важно ние да поемем в правилната посока и да върнем вярата на българския народ.

Още по-хубавото при нас е, че много години работим в това направление. В община Ветрино от 13 години се хвърлят усилия всичко създадено да остане в България и да я прави още по-красива. Лично аз като предприемач инвестирам всичките си средства в Родината и успявам да постигна чудеса. Създаден е сграден фонд, който съперничи по красота на най-добрите образци в чужбина. Инвестираме в обучението и развитието на български предприемачи, като сме успели да създадем неколцина милионери, които изцяло инвестират своите средства тук и обучават български младежи и девойки на безценни умения. Издаваме много книги, които образоват гражданите, и сме съумели с хиляди българи да постигнем финансово благосъстояние.

Създаваме уникални и здравословни хранителни продукти, както и вериги за тяхното разпространение. Грижим се за околната среда, засаждаме дръвчета, подобряваме почвите, опазваме водите, грижим се за птиците и животните, продуцираме изкуство, подобряваме училищата за децата и създаваме образователни програми за възрастните. На

всички работещи даваме освен работа и заплащане, вдъхновение и развитие всеки ден. Подобряваме отношенията в общността, като се грижим да научим всички нейни членове на отговорност и подкрепа.

За тези 13 години успяхме да постигнем чудеса и сме на крачка от създа-

ване на повторен модел за всяко населено място в България, който ще му позволи да създаде прекрасни условия за живеещите там. Работим и се борим всеки ден, като резултатът от усилията ни се натрупва тук. Можем да се гордеем, че именно България е първата държава и на Балканския полуостров, и в бившия социалистически блок, която е поела по пътя на собственото си развитие и подкрепа на народа, а не да бъде оставена на комплексирани, неграмотни хищници, които унищожават народа си в стремежа да се докажат на чужди елити. Вярно е, че все още има хора като Кирил Домусчиев, които дават по 7 млн. лева в чужда държава, за да си празнуват рождениците, но има и други, като нас, които предпочитат да споделят празника със сънародниците си, а 7 милиона лева да бъдат инвестирани за общото благо и бъдеще на народа. Промяната е започнала и резултатите са налице. Приветстваме всички съмишленици и за нас ще бъде чест заедно да направим България най-доброто място за живот в света!

Ивелин Михайлов

Какви са предимствата за използване на ЕВРОПЕЙСКА ЗДРАВНА ЗАСТРАХОВКА?

Разходът за здраве е един от най-непредвидимите видове разходи, тъй като може да варира в големи пропорции и същевременно да възникне както вследствие на злополука, така и от неочаквано установяване на по-сериозна болест. Независимо от това голяма част от хората не се замислят по посока защита на здравето си, преди да попаднат в неблагоприятна здравословна ситуация, която да разтърси живота им и да ги накара да търсят решение, за което вече е станало късно. За да бъде предприета успешна крачка по посока защита на здравето, е нужно да се сключи подходяща здравна застраховка навреме, когато човек е здрав и застрахователят би бил съгласен за сключването на такава.

В днешно време голяма част от хората са се убедили, че държавното здравно осигуряване не може да предостави достатъчно добро решение в посока защита на здравето, тъй като заболяемостта на населението е сравнително висока, а средствата от плащането на здравни осигуровки по никакъв начин не са достатъчни за покриването на адекватно лечение.

Здравните пътеки свършват бързо и голяма част от лечението не се покриват от тях. Когато към всичко това добавим и капиталистическата форма на организация на здравните заведения, при която лекарите са погрешно стимулирани чрез финансови стимули от пътеките — възниква и допълнителен негативен ефект. При него се получава недобросъвестно възползване от възникналото здравословно състояние на хората като средство за печелене на пари вместо да бъдат насочени към намиране на правилното лечение и възстановяване на здравето.

Ето защо необходимостта от сключването на подходяща лична здравна застраховка има още по-голям смисъл и необходимост, тъй като това е единственият начин да се гарантира подсигурирането на достатъчен финансов ресурс, който да обезпечи намирането и провеждането на най-правилното лечение, и вследствие на което финансовият интерес на лекарите може да бъде адекватно удовлетворен, вместо да се гонят конкретни специфични лечения, които здравната каса обезпечават.

Има няколко основни елемента, които трябва да се търсят, когато се говори за здравно застраховане, като един от тях е размерът на застрахователното покритие. Тъй като лечението биха могли да варират в голям размер, то възможността да бъдат осигурени средства,

възлизащи на над 2 млн. евро, в случай на нужда от лечение гарантират, че дори скъпоструващи лечения биха могли да бъдат покрити и шансът за възстановяване е възможно най-голям.

Друг важен елемент е спектърът на покриване на разходите, като най-добрата възможност е да няма ограничение за видовете заболявания и събития, които биха могли да се покрият. По този начин се гарантира, че какъвто и вид обстоятелства да възникнат — те ще бъдат покрити риск по застраховката. На практика на пазара съществуват редица застраховки, които не предоставят пълен спектър от покрития и са ограничени до определени застрахователни защити или значително количество изключения, но за щастие има и застрахователни продукти, които нямат този недостатък и разполагат с пълно застрахователно покритие. Също така наличието на възможност за лечение в чужбина предоставя допълнителен избор на най-подходящото болнично заведение с цел осигуряване на възможно най-доброто лечение.

Разбира се, един от важните аспекти, свързани със застрахователните продукти, е и наличието на достатъчно добре работещ механизъм за изплащане на претенции по възникнали събития, за което ключова роля играе и изборът на подходящ застрахователен посредник, който да има нужната компетенция и да спомогне за използването на продукта по възможно най-ефективния начин.

Немалка по важност роля играе и потенциалът за застрахователния продукт да може да бъде сключен в

дългосрочен план, тъй като при едни от по-евтините решения, които се предлагат на пазара, няма гаранция, че застрахователят ще продължи застраховката през следващата година, ако в предишната е имало значителни застрахователни плащания. Именно поради тази причина е ключово да се подбере продукт, който е организиран по такъв начин, че да предостави дългосрочно решение, независимо от случващите се събития и наличието на по-високи разходи за здраве през годините. Това гарантира възможността на един човек да продължава да има застрахователна защита дори след възникване на по-сериозни и скъпоструващи лечения.

Важна особеност при здравните застраховки е, че те по презумпция не покриват нови разходи, свързани с предшествващи здравословни проблеми и заболявания отпреди началото на самата застраховка, поради което е от по-голяма важност сключването им да бъде организирано във възможно най-ранна възраст. Това гарантира покриването на най-голям спектър от защити, тъй като се очаква да има много по-малко преминали здравословни събития и състояния.

Една от заблудите, свързани със здравното осигуряване, при много от хората е, че наличието на сключена здравна застраховка от страна на работодателя е достатъчно и лично сключен продукт не е нужен. В действителност работодателите имат възможност да използват данъчно облекчение в размер до 60 лева месечно на работник на база сключването на такъв застрахователен продукт на своите служители, което често е мотивация на фирмите да предоставят подоб-

Какви са предимствата за използване на ЕВРОПЕЙСКА ЗДРАВНА ЗАСТРАХОВКА?

продължава от стр. 6

ни решения, но за съжаление в рамките на този бюджет застраховките могат да покриват изключително ограничен кръг покрития, включващи максимално допустими суми за лечение от порядъка на едва няколко хиляди лева, които освен че имат големи ограничения на възможното покритие, са и абсурдно недостатъчни за провеждане на по-сериозно лечение и просто дават усещане за смислено покритие само в случаите на минимални и незначителни разходи за здраве.

Отделно при промяна на работодателя се губи застрахователната защита, а и често поради търсенето на финансово по-изгодни решения от страна на работодателя се правят ежегодни промени и често се сключват нови застраховки към различни застрахователи, което не може да осигури устойчива защита, свързана с предшествашки и вече съществуващи проблеми, поради факта, че новата застраховка в много редки случаи може да покрие ограничени лечения за предхождащо настъпили събития и проблеми.

В тази връзка наличието на индивидуална здравна застраховка е от ключово решение, тъй като тя не се променя с промяната на местоработата или вследствие на решения на самия работодател и може да се поддържа дългосрочно през целия живот на един човек. Разбира се, има и семейни решения, които могат да покриват здравето на цялото семейство, като голямо предимство е възможността да се подсилят децата на значително по-ниска цена до навършването им на 18-годишна възраст и впоследствие застраховката им да се продължи през целия им живот – осигурявайки висококачествено покритие и защита.

Обикновено се предлагат три нива на застрахователна защита при добрите здравни застраховки, като най-евтиното ниво включва само базов набор от няколко защити, свързани с по-тежки видове заболявания. Това решение е подходящо само в случай, че от финансова гледна точ-

ка няма възможност да се поддържа ниво на защита, включващо всички видове лечения. Покриването на болнично лечение без ограничение на видовете защити обичайно е свързано с разходи от порядъка на

около 100 лева месечно при по-младите, като в зависимост от възрастта може постепенно да нарасне като разходи и е достатъчно добро решение за по-голямата част от хората.

Най-високото ниво на покритие включва покриването на разходите за прегледи, изследвания, медикаменти и извънболнично лечение, както и дентална помощ, на база на което може да се гарантира, че над 95% от раз-

ходите, които се налага да прави един човек, биха били покрити. Сключването на подобен тип застраховка при деца е на база приемлив бюджет, като при възрастните разходът би имал смисъл само когато доходите на домакинството възлизат на поне 5–6 хиляди лева, тъй като често сключването на пълна застраховка може да премине 1000 лева месечен разход при 4–5-членно семейство.

Възможността да се ограничи разходът за здраве до предварително предвидена сума на месечна база е от изключителна важност за постигането на финансова независимост, тъй като разходите по този въпрос могат да бъдат изключително големи, а и статистиката показва, че в рамките на един 20–30-годишен период се случват редица събития, много от които водят до фатални последици – ако не в посока живота, то по посока на финансите. В днешно време могат да се видят много случаи на хора, търсещи финансова подкрепа за лечение, които могат да бъдат предотвратени, ако се предприемат своевременно правилни стъпки за защита.

● **ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК**

МЕЖДУНАРОДНО СЪСТЕЗАНИЕ СЪС СОКОЛИ "НЕБЕСНИ БОЙЦИ"

КОГАТО ХИЛЯДОЛЕТНОТО ИЗКУСТВО СЕ СРЕЩНЕ С НОВАТОРСКИТЕ ТЕХНОЛОГИИ,
СЕ РАЖДАТ „НЕБЕСНИ БОЙЦИ“

На 11 и 12 март т.г. предстои да бъдем зрители на истински небесен триумф.

Древните традиции ще се срещнат със съвременните технологии. Гравитацията ще се пречупи пред погледа на публиката.

Изпълнявайки маневри с висока трудност, соколи и соколари ще дебютират на Фестивалната зона край Исторически парк.

Пристигнали от България, Балканите и Близкия изток, птици и треньори ще демонстрират за първи път пред българската публика въздушно превъзходство и завидно спортно майсторство.

За мнозина обучението на соколи е като спорт на богатия елит. Символ на статус и белег за благородническо потекло, много от соколите струват повече от ферари, а някои дори се возят в първа класа на елитни авиокомпани.

Днес в обучението и тренировките на соколите се прилагат вековни техники за лов, но за нови цели, като конкурси и състезания за високи спортни постижения.

На 11 и 12 март т.г. Фестивалната зона

на Исторически парк ще бъде сходна на Саудитска Арабия.

Аристократите на въздушния свят ще заемат места на стартовата линия и ще полетят в небето със скорост 386 км/ч. Крилатите машини на Формула 1, най-бързите състезатели в животинския свят не само ще премерят ловкост, бързина и спортни качества, но и ще демонстрират на живо древното наследство – соколарството,

Номинираните от професионално жури първенци ще бъдат поощрени с парич-

ни и предметни награди, осигурени от домакина и организатор на събитието – Исторически парк.

Провеждано под егидата на Българския соколарски съюз (БСС) и „Българска школа за старинни воински изкуства – ВЕЛИЧИЕ“, състезанието ще протече в няколко етапа и различни дисциплини. Регламентът и Общите условия на състезанието ще бъдат публикувани на web страницата на Исторически парк, както и цените на атракциони, настаняване и изхранване.

В рамките на състезателните дни гостите на комплекса ще се насладят и на най-новата ни и вълнуваща атракция „Джип сафари & Соколарско шоу“ (Jeep safari & Falconry show) – иновативен туристически проект, отговарящ на повишеното търсене в областта на приключенския туризъм, който съчетава в себе си богатството на една древна културна форма с модерния свят на сценичните шоуспектакли, високите скорости и приключенския дух!

Съхранявайки древната традиция за обучение на хищни птици и поддържайки жив духа на старите българи – соколари, туристическият комплекс ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК ще се превърне в истински храм на „Небесните бойци“.

Регламентът и Общите условия на състезанието ще бъдат публикуван на web страницата на Исторически парк: www.ipark.bg

Такса за Фестивална зона:

Възрастни: 12 лв.

Деца: 6 лв.

Закупилиите билети за Исторически парк получават безплатен достъп до Фестивална зона.

НОВА НАДЕЖДА

МОЕТО КЪСЧЕ ЩАСТИЕ

Шарен е човешкият свят и пътър като черга...

Такива са и човешките съдби на хората, които прекрачват прага на Исторически парк. Някои от тях разказват удивителни истории, но колкото и да са различни, те всички са истории за обич, за обичане, за влюбване. В България.

Наталия Титова е родена в СССР. За първи път идва в България на почивка, когато е била дете. Тогава майка ѝ я води на море в курорта Албена. Детските ѝ спомени са вълнуващи, защото „единственото място, на което властите в СССР ни пускаха да ходим свободно, беше България“, разказва Наталия. Когато е на 14 години, с майка ѝ предприемат тежко и дълго пътуване за Израел. По пътя сменят няколко влака, Наталия е слабичка, мъничка и през цялото време е с висока температура, прилошава ѝ, чувства се много зле. „Не помня как сме пристигнали там, не знам как се е справила мама в тази тежка ситуация. Помня, че се изкъпах в морето и сякаш всичко ми мина изведнъж, все едно нищо не е било. Там всичко ми харесваше – и храната, и климата“, връща се към детството си Наталия.

Днес тя работи като адвокат в Израел, има три деца – двама сина, които вече са поели по пътя си самостоятелно, и Еми, която е във втори клас. В Израел е много скъпо да се ходи на почивка, споделя Наталия. Тя няма възможност да осигури на детето си почивка или да я запише на лагер. Децата излизат във ваканция, а тя няма къде да остави Еми, докато е на работа. Занималните за деца през лятото работят до обяд, но Наталия не може да си позволи да бъде на половин работен ден. Докато се чуди какво да прави, една приятелка ѝ предлага да отидат с Еми на почивка в България за един месец, в Свети Влас, където е купила малък апартамент. Предлага ѝ го на минимална цена, а Наталия приема предложението и двете с Еми пристигат в България. „И така започна моето истинско приключение. Наех автомобил под наем, помогнаха ми момичетата от общността, и с Еми се втурнахме на пътешествие из България, тя беше на четири годинки.“ Като човек, влюбен в историята, първото място, към което се отправят с Еми, е Велико Търново. Кара до старопрестолния град, разглеждат Царевец и после обратно в Свети Влас, за един ден.

БЪЛГАРИЯ –

МОЕТО КЪСЧЕ ЩАСТИЕ

продължава от стр. 9

Наталия е във възторг от Царевец. След това посещават Равадиново, Бургас, Варна, Св. св. Константин и Елена, Калиакра, Балчик – Ботаническата градина и Двореца на кралица Мария Единбургска. В Св. св. Константин и Елена отиват на вълшебно място, което е малко известно дори за българите – Къщата на пеперудите. Там се докосваш до съвършенството на Твореца – проследяваш трансформацията от каквида до красива пеперуда, която каца на ръката ти. Картините се появяват в главата й една след друга, Наталия говори бързо, очите й светят, усмивка озарява лицето й, когато говори за България. После идва пандемията. Две години са затворници вкъщи. Наталия споделя, че единствено хората, които имат къщи в Израел, са живели по-добре и са имали право да излизат в двора си. Стои до прозореца вкъщи, гледа празната улица и мечтае за своя къща. И в този момент, в интернет, пред очите й се появява обява за възможност за строителство на къща в Сарафово, в България. Пристига тук, вижда мястото и си казва: „Това е моята земя, виждам море, небе и моята къща, наоколо поле, това е моето късче щастие, за мен и за детето ми“. Роднините се опитват да я убедят да се откаже, че ще я излъжат, че ще й вземат само парите, опитват се да я „предпазят“, но Наталия е непреклонна. Получава разбиране и подкрепа единствено от големия си син, който й казва, че правилно е това, което чувства. Той я съветва да го направи така, както го чувства. Това стопля сърцето й и й дава сили. Тя му носи наши български деликатеси, а той се шегува: „Мамо, разбирам те, там храната е толкова вкусна“.

Наталия е обиколила Европа, харесва й Италия, но не си представя да живее там. „Тук се почувствах като в родно място – и езикът ни е близък, и културата ни е същата, всичко ми е родно тук. Аз в България се почувствах физически по-добре, престанах да боледувам. Хората ми обясняваха, че така се чувствам, защото съм на почивка. Където и да отидеш, така ще се чувстваш, казваха, но това не е вярно, аз знам, тук усещам нещо повече.“ Наталия е много впечатлена от българската история, тя смята, че трябва да се разказва, да се разпространява истината за българите, колко много са дали на православния свят – писменост, вяра, държавност. „Народите ни са много близки, защо никой не казва, че България е единствената държава в Източна Европа, която е спасила своите евреи от нацистките концлагери, това трябва да се знае“, казва Наталия. И с вълнение продължава: „При българите няма тази ненавист към човека заради неговата националност. При българите няма този шовинизъм, това е много толерантен народ. И каква мъничка страна, а каква богата култура има. Тук можеш да пътуваш през вековете. Което и кътче на България да посетиш, намираш нещо древно и неповторимо в културата и историята му.“ Наталия мечтае да отиде в Рилския манастир, да посети мястото, където е живяла баба Ванга. Заедно със своя приятелка за един ден обикалят Археологическия музей, Етнографския музей и Музея по история на медицината във Варна. Един ден преди тръгването си за Израел с дъщеря си Еми посещават Исторически парк. Наталия е възхитена от цялата тази красота, събрана на едно място. Впечатлена е от таланта и вложения труд на българските майстори, мащаба на проекта, идеята и изпълнението на детайлите. За толкова кратки срокове е създадена толкова много стойност, отбелязва с възхита тя. Еми за пръв път стреля с лък и след като напълва мишената със стрели, възстановява силите си с тракийски питки от лимец, даже две, а домашните бисквитки „триочки“ и натуралния сок от ябълка и роза й стават любими. На тръгване майка й купува енциклопедията „Светът на траките“ и тя бърза да седне в колата, за да разглежда картинките. Наталия споделя, че обмисля какво би могла да работи в България и къде ще учи Еми. Всичко в живота й е свързано с България, затова говори за нея с вълнение и любов, защото тук е намерила своето късче щастие, както казва тя.

Ние, българите, сме благословени да се родим на тази земя, а хората в Исторически парк ни показват как правилно да се грижим и да милеем за нашата България.

Да бъде!

Албена Пекова

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

На всяка цена до постигането на ЦЕЛТА

Всички хора в определен момент преминават през житейски трудности. Някои ги преодоляват и стават по-силни, други се пречупват и се присъединяват към тълпата. В подобни моменти всяка дума, пример или случка могат да ни тласнат по единия или по другия път. Нека проследим успешния избор на Ангел Карчев.

Книгите от издателство „Тогедър Академи“ са специално подбрани да подтикват хората към действия, развитие и вяра в успеха. Знанията от тях са били спасителни за мнозина, така както книгата „Направи милиони сега“ е спасението за Ангел. „Тя се появи в момент, в който бях започнал да губя вяра в успеха си. Беше изминала повече от година от старта ми като финансов консултант, вече бях направил определени инвестиции. Не ми достигаше доходът от инвестициите, развитието ми като консултант не беше задоволително, за да получавам приходи от тази дейност, до някаква степен се бях обезверил. Нямах подходяща среда, не получавах и социалното одобрение, което за мен тогава все още беше важно. Липсваше ми също подкрепата на хората около мен.“

Подобен момент е преломен за последващите действия и решения. Надежди-

те на мнозина, за които знанието е ключът към успеха, са насочени към книгата на Ем Джей де Марко. Единствения по рода си превод на книгата очаква с нетърпение и самият Ангел. „Още в момента, в който излезе книгата „Направи милиони сега“, аз си я взех. Четейки я, разбрах важни и полезни

за мен неща: няма как да получиш разбиране от хората, когато правиш нещо, което никой друг не прави; не е логично да получиш от отсрещната страна одобрение за ново начинание, в началото всички обикновено го отхвърлят. Авторът споделя личен опит, който помага много да получиш практически ползи, избягвайки собствените си грешки. Самият той в началото не е срещал подкрепа от никого, наложило му се е дори да се изнесе от родния дом, понеже е

получавал критики и упреци от семейството. След няколко години неуспешни бизнес начинания майка му го притиска да започне наемна работа, защото тя няма възможност повече да го издържа. На него му се налага да се изнесе, да живее по доста ограничен начин, докато намери начинание и способ, с които да подобри основно живота си.“

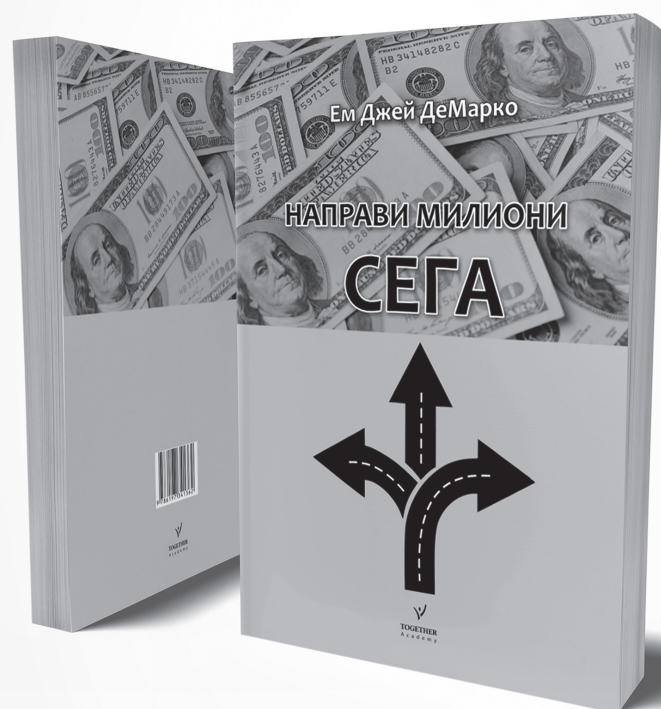
Дали обаче Ангел винаги е търсел избавлението в книгите? „Преди да навърша 30, почти не бях чел книги, най-много 6-7 от задължителната литература в училище. Впоследствие обаче реших да приключа с посредствения живот и да започна да действам целенасочено, защото осъзнах, че времето ми все повече намалява. Имах желание да постигна много неща, но към този момент не бях наясно как точно да осъществя целите си.“

Вземайки твърдо решение и поемайки по успешния път за работа с парите, Ангел се среща с финансов консултант и започва да чете подбрана литература по негова препоръка. Решава да навлезе по-задълбочено и в самата работа. „След това записах и стажантската програма, понеже исках да видя как са нещата отвътре, да навляза повече в материята. Вече бях направил и инвестиция, за която не бях сигурен дали е правилна – исках да получавам вътреш-

на информация, за да имам възможност да реагирам, ако нещо не се случва по правилния начин. Когато започнах да вървя по този път, разбрах, че без книги няма как да се получи. Запалих се по четенето и започнах да виждам все повече възможности около себе си.“

Реалните примери от живота на автора в тази книга са много и Ангел си вади поука от всеки един от тях. „Направи ми впечатление, че за да има човек траен успех в живота си, постоянно да е финансово добре и независим, е нужно да има истински знания как да управлява средствата си. Примерът от книгата, в който авторът изкарва много пари и за шест месеца след това фалира, е показателен, че няма как да имаме много пари в дългосрочен план, без да знаем как да ги запазим. Трябва наистина да се работи в тази посока, защото последствията от получаването на много пари закуп и неспособността да ги задържим може да ни се отразят много по-зле от първоначалните ни трудности.“

Важно просветление се постига чрез сравнение на успешните и неуспешните действия на хората, за които се разказва книгата. „Силно впечатление ми направиха и съветите на автора човек да не прави това, което правят другите.

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

На всяка цена до постигането на ЦЕЛТА

продължава от стр. 11

Ако повтаряме действията на другите, ще си заслужим и техния резултат. Масово хората не са добре финансово и не са доволни от живота си. Тоест, ако следваме тях, няма как да постигнем различен резултат. Наистина трябва да се потрудим за успеха. Като пример в книгата са показани действията на автора по време на имотен бум в САЩ. Точно когато всички купуват много, той продава два имота и впоследствие, след срива на имотния балон, отново купува два имота, но му остават и сво-

бодни пари. Той не следва тълпата, а прави обратното.

Моментно въодушевление получават мнозина, но малцина го въплъщават в постижения. Подготвеният финансов консултант ни дава отговора за това разминаване. „Реалното подобрене в живота на човек е свързано с решението му да постигне целта си на всяка цена, а не да оставя стремежите си в сферата на пожеланията. Разликата между двете е, че за целта човек се старае и труди с всички налични сили, а пожеланието може и да не се случи,

не е толкова наложително. Да, повечето хора искат да живеят добре финансово и да разполагат с повече пари, но не са готови да платят цената за това постижение. Не са готови да се потрудат и да си заслужат бъдещото благополучие.“

Успешните примери доказват колко е важно хората да не се отказват, щом имат ясно поставена цел. Търсещите и упоритите със сигурност я заслужават и непременно ще я постигнат.

Кристина Капитанова

● ИНИЦИАТИВИ

С БЪЛГАРИЯ в сърцето

По случай националния празник на България деца от българското училище „Иван Вазов“ в гр. Есен, Германия, получиха подарък – исторически комикси на тема завета на кан Кубрат. Родолюбивата инициатива се осъществи благодарение на активистите на Фондация „Въздигане“ – Валерия и Ивайло Симеонови.

От години Фондация „Въздигане“ провежда дарителски кампании за съхраняването на българския дух и историческата ни памет. Една от тези кампании е раздаването на исторически комикси на всички третокласници у нас и в чужбина. Българските деца в чужбина имат особена нужда да познават рода и корените си и да помнят, че силата на техните предци тече във вените им.

Ето какво споделиха Ивайло и Валерия за срещата си с българчетата в Германия:

„Наш приятел ни запозна с инициативите на Фондация „Въздигане“ и веднага решихме да се включим като първите активисти за Германия. Сдобихме се с исторически комикси, както и с приказки на българска историческа тематика – с тях ще провеждаме регулярни месечни литературни четения на децата. Така на 3 март започнахме с първото дарение на комикси в българското училище „Иван Вазов“ в гр. Есен. Проведохме среща с борда на директорите

начело с г-жа Гергана Бония. Всички приветстваха инициативата ни с радост и пълни с гордост сърца. По техните думи не са много младите хора, които искат да правят нещо за обществото, затова са щастливи, че нашата дейност в Германия започва именно с тях. Прочетохме на децата историята за кан Кубрат и неговия завет към синовете му и след това имаме прекрасна беседа с тях. Споделиха ни как разбират историята и какво са научили от нея. Говорихме си и за различни български владетели и периода, в който са управлявали. Историята на кана докосна децата и събуди интереса им и за други подобни дейности, свързани с българската история. Бяхме много щастливи да видим, че интересът и любовта им към България не са угаснали, макар да живеят в Германия. Нямаме търпение за бъдещи срещи и с другите български училища в района на Северен Рейн-Вестфалия.“

Поздравяваме Ивайло и Валерия за ентузиазма, с който заразяват българските деца в Германия. С помощта на всички родолюбиви сънародници в чужбина ние можем да направим така, че българският дух не само да не угасва, а и да свети ярко като фар, който да донесе светлина в живота на всички загубили вяра българи по света.

Пазител на доброто

ЛИЧНА ИСТОРИЯ

ПРОМЯНАТА – единственото постоянно нещо в живота ни

Често признаваме, че промяната е необходима и неделима част от живота ни, но малцина са тези, които я очакват и приемат. А промените се случват непрекъснато... Просто трябва да ги търсим, да ги приемаме и дори да им се радваме, защото те не са нищо друго, освен нови възможности. Пред всеки от нас понякога е стоял въпросът да поема ли по нов път с неясно бъдеще, но с евентуален успех, или да остана там, където съм, недоволен, но пък в някакъв поносим комфорт. Опитът на Валентин Гьоков може да ни покаже всичко това на практика. Историята му може да ни отвори очите за нещата, които се противим да видим, защото прогледнем ли, ще се наложи да ги променим, а това означава да действваме...

Валентин е на 37 г. и е от гр. София. Съвсем наскоро той взе категоричното решение да се премести и да започне своя нов живот в село Неофит Рилски, община Ветрино. Причината за това негово решение се крие в предисторията. Ще се върнем малко по-назад във времето – през 2007 г., когато Валентин е на 22 години и отваря свой собствен бизнес. Има помещение, което ремонтира и превръща в бар. В началото той е убеден, че начинанието му ще потръгне, защото по онова време добре познава търсенията на младите хора, знае недостатъците и недобрите практики на собствениците на бизнес в този бранш и успешно ги избягва. Така, без опит и познания в предприемачеството, Валентин отваря бар Lido в София и през първите 5 години в действителност нещата потръгват добре. Следват празненства, рождени дни, партита, празнува се по различни поводи и хората се забавляват на място, в което се чувстват добре. Самият Валентин споделя, че най-хубавите му моменти с приятели са именно в бара. Целият му живот тогава се върти около бизнеса му, тренировките и автомобилите – една друга негова страст. Но промяната идва и не те пита дали я искаш или не – тя просто идва. „Нещата с бара започнаха да не вървят добре, имах проблеми с комшиите, работата също намаля, появили се нови закони и разпоредби, започнаха постоянни проверки. Това ме изтощаваше, но и без работа всичко ми се струваше някак отегчително. Знаех, че нещо не е наред, но не знаех какво е и как да го променя“, споделя Валентин.

През 2015 г. в живота му се появява синът му – Иван, и това отдалечава още повече Вальо от неговия бизнес с бара. „Беше ми трудно да взема решението да прекратя, въпреки че нещата не вървяха добре. Държеше ме някаква инерция, питах се какво друго ще правя, ако не това.“

Състоянието, в което човек се противи да направи промяна, а осъзнава, че е необходима и не може да се продължи по старому, се нарича „зацикляне“. Зациклянето е в резултат на отлагането на решение. Ако дълго време сме правили едно и също и резултатът не ни харесва, кое може да ни накара да си помислим, че нещата ще се променят към по-добро от само себе си? Хората, изпаднали в тази ситуация, предпочитат да чакат в недоволство, отколкото да вземат решение и да променят нещата, докато накрая нещо външно не дойде и не ги накара да се размърдат. А то винаги идва. Така през 2020 г. дойде коронавирусът, последва затварянето на страната, което разтърси всички и причини масови фалити на предприемачите. Бизнесът на Вальо също се сгромолясва. Въпреки трудностите тази ситуация някак го побутва да предприеме нещо различно и му отваря очите. Превръща се във възможност той да излезе от омагьосания кръг и заостенялото ежедневие, в които се намира от години. Започва да работи нови и различни неща, но отношението на работодателите му към него не му харесва. Усеща, че без значение как се справя и колко е продуктивен в работата, той е по-скоро експлоатиран, отколкото оценен заради качествата си. Но това не е пречка, а отново възможност за Вальо да продължи да търси своето място и призвание. Когато човек отвори очите си за промяната, когато действа, предприема и опитва, а не чака, неизменно среща нови възможности. Така и Валентин се запознава с човек, който му разказва за проекта „Исторически парк“ и за всичко случващо се в община Ветрино.

ЛИЧНА ИСТОРИЯ

ПРОМЯНАТА – единственото постоянно нещо в живота ни

продължава от стр. 13

„В началото ми се стори твърде хубаво, за да е истина. Подходих леко скептично предвид това, което съм виждал досега. Въпреки това не спирах да следя развитието и свършената работа от хората тук и виждах зашеметяващия резултат. Думите и делата бяха в синхрон. Казах си, че трябва да се запозная с тези хора и да видя всичко това на живо. След като посетих мястото, не ми трябваше много време, за да реша да се преместя и започна живота си наново тук. Тук има емоция, има живец у хората, има кауза. Не виждах това в града. За изминалото сравнително кратко време ми се случиха много нови неща. Събднах желанието си да отида в Зографския манастир в Атон и да помагам с труда си. Започнах да чета

книги, с които да се развивам. Моят син – Иван, също идва тук, а средата е прекрасна за развитие на децата и на него все повече му харесва”, споделя Валентин.

Не се страхувайте от промяната. Тя не идва с обещания за лесно и комфорт. Но тя винаги носи опит и знание, затова очаквайте я, радвайте ѝ се, търсете я. Благодарение на промяната и възможностите, които дойдоха заедно с нея, Валентин събуди спящия великан в себе си и сега преследва мечтите си сред общност, в която хората живеят сплотено и се подкрепят. Всеки търсещ човек вече има своя дом. Този дом е община Ветрино.

Пазител на доброто

БЛАГОДАРИМ ВИ ЗА ПИСМАТА!

В редакцията на любимия вестник „Красиво Ветрино“ вече получаваме писма от наши читатели. С някои от тях ни информират за наболели проблеми, а с други ни благодарят. Днес публикуваме писмо, което истински ни развълнува. Пише ни наш читател от с. Генерал Киселово, доволен от това, на което е станал свидетел. Радваме се, че сме дали добър пример на хората, нещо повече – ще се гордеем, ако в бъдеще и на други

места местните хора се раздвижат и започнат да правят мястото, където живеят, по-чисто, по-приятно и по-красиво. Отдавна сме се наслушали на приказки, сега е време за действия! А и от много приказки – полза никаква. Днес нямаме никакви оправдания да живеем в кочина. Доказано е чрез научни изследвания, че грозотата и мръсотията пораждат агресия и тровят отношенията между хората. Ако обаче малко се размърдаме и започнем да разчистваме боклука око-

Снимка: БНР

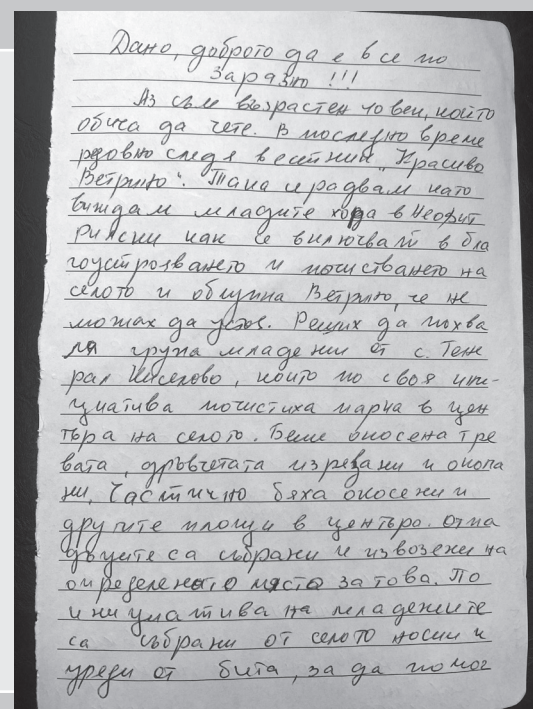
ло себе си, много бързо средата ще се подобри, ще усетим разликата и... кой знае, може би съвсем скоро ще разчистим всички боклуци, които тровят живота ни и земята ни.

Публикуваме текста на писмото на нашия читател без редакторска намеса.

Родолубец Храбър

Дано доброто да е все по-заразно!!!

Аз съм възрастен човек, който обича да чете. В последно време редовно следя вестник „Красиво Ветрино“. Така се радвам, като виждам младите хора в Неофит Рилски как се включват в благоустрояването и почистването на селото и община Ветрино, че не можах да устоя. Реших да похваля група младежи от с. Генерал Киселово, Вълчи дол, които по своя инициатива почистиха парка в центъра на селото. Беше окосена тревата, дръвчетата изрязани и окопани, частично бяха окосени и другите площи в центъра. Отпадъците са събрани и извозени на определеното място за това. По инициатива на младите са събрани от селото носии и уреди от бита, за да помогнат за откриване на етносбирка в читалището на селото. Всичко това го правят младежите, защото обичат родното си място и искат да изглежда приветливо. Не съм чул да се изкаже някаква похвала от страна на кмета, а те свършиха работата на кмета. Както се вижда, читалищният секретар, Танка Колева, се разбира добре с младежите и уважението е взаимно. Дано тази инициатива да е заразна и за по-възрастните, и за другите села в общината. Добрите хора имат право да живеят в приветливи места на тишина и спокойствие, напук на управниците ни, които не ги интересуват. Надеждата умира последна!

БЪЛГАРИТЕ – ДЪРЖАВНОСТ И ДУХ

КОТРАГ сътздателят на ВОЛЖКА БЪЛГАРИЯ

След смъртта на Кубрат – владетеля на Велика България, българските племена са разделени от синовете му. Вторият от тях поел властта над народа на котрагите (котрагири или кутригури) – едноплеменници на българите уногундури – създатели на държавата. По името на своя народ този втори син останал завинаги в паметта на потомците като Котраг – водачът, който ги повел на север към свободата и новата Родина:

„От същото [Меотидско] езеро до реката, наречена Куфис... се намира старата Велика България и т.нар. котраги, които са също техни едноплеменници. През времето на Константина (който бе умрял на запад), когато Кубрат (Krobatou), повелителят на казаната България и на котрагите, умрял и оставил петима синове, като им завещал никога да се не разделят със съвместното си живуване, чрез което те навсякъде ще господаруват и няма да бъдат поробени от друг народ. Не след много време от смъртта му тия негови петима синове дошли до несъгласие, разделили се един от други, като се отцепил всеки от тях с подчинения нему народ (със собствената си част от народа). И тъй първият син на име Батбаян (Баян), като запазил завещанието на баща си, останал до днес в праотеческата си земя; вторият му брат,

наречен Котраг, като преминал Танаис (Дон), поселил се срещу първия“ (Теофан Изповедник).

Причина за оттеглянето на котрагите към нови земи, намиращи се дотогава в периферията на българската държава, е войната с родствения народ на хазарите – оглавен от враждебния западнотюркски кагански род Ашина. Докато воините на новия владетел на българите Баян застават на пътя на нашествениците, народът на Котраг преминава р. Дон и се изкачва на север по великата р. Волга, достигайки района на дн. Самарска дъга (рус. Самарская Лука). По тези земи те задълго намират спокоен дом, пасища за конете си и създават една от най-цветущите култури в периферията на бъдещия Хазарски каганат. Котраг не достига по-далеч в своя път, но след множество изпитания и нови войни с араби и хазари неговите наследници стигат ония далечни земи, където се сливат Волга и Кама, и създават истинския диамант на Севера – Волжка България (на руски – Волжская Булгария; на татарски – Идел Болгары; на чувашки – Атӑлçӗ Пӗлхӑр).

В края на IX век от Саманидския халифат с център гр. Бухара (Ср. Азия) във Волжка България прониква ханафитският ислям, а след 922 г. при владетеля

балтавар (емир) Алмиш ибн Шилки, когато тази религия е официално приета с помощта на Багдадския халифат, Болгар се превръща в сърце на исляма извън границите на Арабския свят. Българите обединяват племената на родствения им савири (сувари), берсили (берсула) и есегели. Становете на различните племена – Велики Болгар, Сувар и Биляр, прерастват в цветущи градове и истински центрове на цивилизацията. Българите побеждават своя дотогавашен сюзерен хазарския цар и отхвърлят васалната зависимост от Хазарския каганат. Те разширяват владенията си, включвайки в тях фински, угорски (бъдещите унгарци) и тюркски племена, и установяват търговски и

дипломатически връзки с Киевска Рус. Секат сребърни монети – дирхами, пътуват по великите реки и търгуват с руси и варяги от Киев и Новгород, с тюрки от степта и с иранци и араби от средноазиатските центрове Хорзъм и Хорасан. За тях пишат арабските географи и пътешественици – Хорезми и Ибн Хураздбих (от IX век), Ибн Руста, Ал Масуди и Ибн Фадлан (началото на X век), Ибн ан Надим (след X век), Абу Хамид ал Гарнати (на два пъти през XII в.) и доминиканският монах Юлиан (през XIII век), който е пратен с мисия да търси унгарската прародина на изток. Според сведенията, оставени от тях, във Волжка България има десетки училища – медресета, в които се преподават богословски и светски науки. Там се обучават известни за времето си учени – ходжа Ахмед ал Булгари, Абул Гали ал Булгари, знаменитият за XII в. поет Сюлейман ибн Дауд ал Саксин (поемите „Цветята в градината“, „Сказания за чудесата“ и др.), волжко-българският историк Якуб Нутман ал Булгари („История на Булгар“), прочутият улем Ходжа Ахмед ал Булгари Бурхан ибн Юсуф (с неговата „Адаб“/„Етика“), Исари (произведението „Риторика“), Кул Гали („Сказание за Юсуф“) и др. Многобройните астрономи,

лечители, философи, богослови и поети донасят на Волжка България прозвището „Северна Мека“ и я превръщат в притегателен център за всички мюсюлмани по света.

Волжка България просъществува до XIII век, когато въпреки решителната победа в първата т.нар. „Овнешка битка“ край същата онази Самара, където пръв стъпва великият Котраг, страната е разрушена от набезите на монголотатарите.

Днес на това място, близо до гр. Самара и на брега на река Волга, се издига величественият паметник на Котраг – основателя на тази друга България – знак за неумиращата историческа памет, издигнат на 12 януари 2023 г. от признателните потомци и от нас, техните братя по Дунава – потомците на Аспарух.

Паметник на кан Котраг – основателя на Волжка България бе издигнат в Самарска област на 12 януари 2023 година. Организацията на този проект е осъществена от Фондация „Въздигане“.

Велики Болгар

● **БИБЛИОТЕКА**

Добре дошли сред страниците на „Великите царе на Тракия“ - книга, разказваща за древното българско наследство и корените ни. Пристъпете в дните на славното минало, когато мъдрите и неустрашими тракийски владетели ни са карали светът да се прекланя пред тяхната сила и познание. Научете повече за легендарните царе-жреци, носители на древни тайни и мистерии, за смелите герои - съюзници на Троя, и за могъщите властелини на Одриското царство. Застанете редом до храбрите, дръзнали да оспорят господството на Александър Велики и защитавали самоотвержено своята свобода срещу легионите на Рим. Древните наши предци, които са обитавали днешните български земи, са ни оставили наследство и история, която заслужава да се помни и предава на идните поколения. Книгата ще провокира във вас чувство на гордост, ще ви накара да повярвате в себе си и собствените си сили, ще ви тласне да се борите и да постигате мечтите и целите си - както някога са правили това смелите и достойни траки - нашите предци.

Можете да се сдобие с книгата в Исторически парк или на ipark.bg

**СЪСТЕЗАНИЕ СЪС СОКОЛИ
„НЕБЕСНИ БОЙЦИ“
11-12.03**

ПРОГРАМА:

**11/03/2023
ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК**

10:00ч. Начало на празничната програма. Приветствени слова ще произнесе Изпълнителният директор на „Исторически парк“ Ивелин Михайлов;
10:30ч. Тракийски войнски игри „ДРЕТИ“ – демонстративни сражения представящи древната война култура на траките;
11:00ч. Зооизложба на грабливи птици – снимки на ръка с хищни птици и запознаване на гости и любители на дивата природа с живота на скорост и любопитните навици на небесните ловци;
13:00ч. Джип-сафари – представяне на иновативен туристически проект, съчетаващ в себе си високите скорости и приключенски дух;
13:30ч. Забавления за малки и големи – стрелба с исторически лък, конна езда и монетосечене, фотосесии в антично облекло и въоръжение, като спомен от незабравимото пътешествие във времето и отминалите епохи.

**12/03/2023
ФЕСТИВАЛНА ЗОНА**

10.00ч. Откриване на състезателния ден Sky Fighters;
10.30ч. Начало на състезания категория „Соколи – скоростна линия“;
11.30ч. Конкурс за екстериор соколарско куче;
12.15-13.15ч. Обедна почивка;
13.20ч. Втора състезателна дисциплина „Drag lure – Ястребови“;
14.30ч. Конкурс за екстериор на хищни птици;
15.00-16.00ч. Съдийско решение;
16.30ч. Награждаване.

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:
BG41BPBI81701075963101
BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД
БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел.0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884